

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Magni Servi Dei P. Julii Mancinelli Societatis Jesu

Cellesi, Jacopo

Oeniponti, 1677

XIII. Revelationes & Prophetiæ de Principibus sæcularibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42734

Episcopum; non habuit de eo visionem, sua tamen solita animi certitudo per viam discursus omnem ei dubitationem exemit. Fuit Episcopus montis Feltri in Ducatu Urbinate. Eodem modo, cum Pater Julius esset Aquilæ & Mozza sæpius à nobis nominatus Romæ in diversis congregationum secretariis occupatissimus, præsensit ejus Episcopatum Averfanum; in quo postea tantopere excelluit per exempla & sanctissimam institutionem à sancto Carolo Borromæo, cujus multis annis vicarium egit, acceptam & hausitam.

De Reverendissimo Mozza.

C A P U T XIII.

Revelationes & prophetiæ de principibus & principatibus sæcularibus.

POSTquam Imperator Rudolphus operatus est multa in bonum fidei Catholicæ, extirpavit hæretes, hæreticos privavit officiis, & privilegiis, auxit supra modum Catholicos, qui antea pauci erant, surrexerunt in ipsum tumultus & persecutiones. Et hæc omnia prævidit & prædixit Pater Julius cum comitiis, quæ ad remedia tantis malis destinabat sua Majestas. prævidit etiam & prædixit ejus successorem in imperio; præterea nullum paulò celebrius factum successit in bello Vngarico, quod Deus ipsi non prius revelasset, tale fuit jactura & postea recuperatio Giavarini prius à Patre Julio perscripta, quam contingeret.

Prædixit Rudolphi Successorem.

Prædixit etiam vicinam mortem Amuratis Imperatoris Turcarum ab ipso cogniti Constantinopoli, prædixit Electionem filii ejus in Imperatorem, & quod futurus esset amicus Christianorum, & habuit de electione hujus ad imperium ita claram revelationem, ut Neapoli in spiritu audiverit strepitum tuborum æneorum, qui in signum læ-

Amuratis filius amicus Christianorum.

V u 2

titia

titia & gratulationis explodebantur Constantinopoli, ita, ut ille rumor ipsi terminaverit visionem, omnia & singula evenerunt, pro ut ipse prædixerat, & comparatione temporis factâ compertum, solemnitates Constantinopoli factas, & festivos applausus cum visionis hora concordasse. Et novus Imperator Turca fuit humanissimus erga Christianos, & mancipium quoddam redemptum narravit ipsi Patri Julio, se loquentem cum filio, antè quàm moreretur, Amurathes, rogasse illum, quando ascendisset ad solium, ut dignaretur meminisse fidelitatis suæ, & aliorum Christianorum mancipiorum, ad quod ipsum respondisse, omnino id certò se facturum, quod illos expertus fuisset meliores, qualicumque aliâ sectâ; orarent proinde, ut ipse fieret imperator, prout postea fuit, & sanè stetit promissis erga Christianos.

Benignum
Sultani re-
sponsum.

Simili modo item obtinuit revelationem claram de victoria contra Turcas obtentâ à colligatis copiis tempore Pij V. Auctore Joanne de Austria, illo quasi momento, quo ea obtinebatur. Dicebat ille Missam Florentiæ, quando per magnam cæli aperturam vidit multitudinem angelorum, & sanctorum, qui in cælo celebrabant solemnissimâ festivitatem, cum lætitia & plausu planè singulari; Et cupido sciendi, quorsum ea pertineret, dictum est, id fieri propter navalem victoriam, & fuit talis spiritûs imperus in eo inexpectato gaudio, ut parùm abesset, quin se verteret, & præsentì populo illam lætitiâ annuntiaret, verùm timida & cauta sua eum modestia continuit, missâ completâ aperuit id quibusdam suis confidentibus, qui missæ intererant, & paucis post diebus allatum est Evangelium in civitatem, in qua nihil dum sciebatur.

Quanto
tempore
durabit
Imp. Ot-
tomani-
cum.

Habuit etiam Pater Julius mysteriosam revelationem de tempore, quanto durare deberet Imperium Ottomanicum; verùm aut illi revelatum fuit in confuso, vel ipse id nobis

nobis non satis clarè reliquit. Et quandoquidem sumus Constantinopoli, dicam hic revelationes & prophetias ejus circa illam missionem : Illam tractavit Pater Claudius Aquaviva cum papa Gregorio XIII. anno 1583. ita in secreto, ut humano loquendi modo nihil posset de ea resciri, & Pater Julius longè aberat à Roma : nihil omnino ipsi tractatio revelata fuit, & conclusio de ea tam certa, ut ipsemet scripserit Patri Claudio, se seque obtulerit, unde Pater Generalis collegit, Deum ipsum destinasse in talem expeditionem, ac factum decretum de eo mandando. Verùm prius quàm ipsi quicquam diceretur, cum Pater Julius quodam die cum alio Patre esset in horto Romæ in domo professa, quò interea se contulerat, illi patri dixit : *Ego ita sum certus proficiscendi Constantinopolim, quanto certus sum me hic coram astare.* Hoc totum intellexerat à Deo continuis in suis orationibus; quas, uti diximus, fundebat pro impetranda missione, de qua etiam ipsi omnes futuri successus revelati fuere, prius quàm Româ discederet pridiano vespere, prout deinde omnia ad unguem contigere. Duobus mensibus ante quàm mitteretur Algerum ad redimendos captivos, cum esset in quadam villa, planities opinor dicta, Collegii Neapolitani, sortitus est clarissimam revelationem, illamque pluribus personis aperuit, & cum esset in mari eò versus, fuit ipsi ostensus bonus successus, quem habiturum esset illius iter ac intentio, viditque nostros sanctos ac beatos, qui multas preces fundebant pro ipso, & ejus sociis in gravibus eorum periculis, & omnes illos est consolatus.

Cum adhuc Constantinopoli moraretur, & nihil sciret nec cogitaret de regno Franciæ anno 1584. habuit multas revelationes de morte Regis Henrici III. & de florenti statu, in quem reversurum esset Regnum illud nobilissimum. Vidit planitiem vastam in forma quadra, in qua germinabant

Prævidit missionem Constantinopolitam.

De missione Algerum clarissimam habuit revelationem.

Revelationes de regno Franciæ.

Lilia aurea
in staturam
hominis
grandia.

minabant paulatim lilia aurea, quæ in tantum exerescebant, quanta est statura hominis, & ipsi expressè dictum est, illa esse lilia regalis coronæ Franciæ, quæ intra modicum tempus se exaltatura sint in toto illo regno. Ille propterea hoc animosius orabat sanctissimam Virginem Lauretanam, ut faveret illi regno, & ad promisit Virgo se facturam. Illâ spe fretus & calore effervescens magno, quam unquam, precabatur, & eò excrevit impetus illius Spiritus divini in hac parte, ut quodam die in domo professa nostra Neapoli, viso cuidam Patri Gallo in Franciam redituro, licet vehementissimè impelleretur ad tacendum, coactus tamen fuerit violentiæ internæ succumbere, ac dixerit: *Abi,*

Jubet PP.
Gallos ho-
no esse ani-
mo & qua-
re?

nuntia Patribus Gallis, ut sint bono animo, quia res illius regni florebut magis, quàm unquam; & est in hac Domo Pater, qui habuit hac de re revelationem particularem.

Res Hispa-
na erant
sic, ut non
valde ege-
rent preci-
bus.

Consideret nunc peritus rerum Arbiters, qui novit historias illorum temporum, ac videat hodie gloriam illius regni, quàm verà exstiterit prophetia Patris Julij. De regno & regibus Catholicis assererat ille, tunc ea pace & statu floruisse, ut non admodum opus haberent suis orationibus. Dicam duntaxat reducem ex Hispania Neapolim Ducem de Monte Leone destinatum à suo rege Catholico ad conducendam filiam in Franciam, siquidem cum rege Christianissimo esset conclusum matrimonium; Pater Julius prædixit Dominæ Ducissæ conjugii, ipsam longo tempore Neapoli habituram longas & plurimas difficultates, quæ interventuræ essent, antequam conveniret ille parentatus, illas futuras hoc majores, quanto majus ex illo commodum & emolumentum esset consecuturus Christianismus. Difficultates distulerunt in longum tempus sponsalia, donec quodam die 2. Septemb. anno 1614. Pater Julius vocatus à Domina Ducissa, ut preces funderet pro illa infirma, facta oratione, cum ei in memoriam reduceret prædi-

Habuit
certitudi-
nem ma-
trimonii
conclu-
dendi.

ctionem

tionem usque adeò veram, ipsi respondit, Ducem maritum prope diem profecturum in Hispaniam, jam per mentem solidum sensisse se in animo certitudinem sanè magnam matrimonium concludendum, & sortiturum effectum in despectum quorumcunque obstaculorum. Et sicut ipse dixit, sic evenit; die namque insequenti Ducissa jussit ipsi nuntiari, ex Hispaniis venisse Cursores ad maritum, qui ipsum celerrimè vocaret in aulam.

Fuère quidam proreges Neapolitani valde ipsi addicti, & illis diversis temporibus multa futura prædixit, idcirco, cum Comitissa de Lemos Viceregina plurimum in illo confideret, antequam reverteret in Hispaniam, se contulit in templum, rogatura ipsum preces pro felici itinere, ipsam statim reliquit in corona reliquorum patrum, à sni spiritus fervore ad Sanctissimum Sacramentum abreptus, ut oraret pro ipsa; ubi sic altos sibi subjici stimulos sensit, ut quàm primùm rediret, eamque prosperi itineris bearet evangelio, expertem omnis mali & infortunii, ut, licèt nollet loqui, & diu sibi inferret vim ad effugiendum prophetæ nomen, ac frustra esset id tacere, nihilominus oportuerit illud evulgare, quanquam peræquè suæ modestiæ & submissioni caverit, dum revelationem non Vicereginae, sed Patri Hernando confessario illam dixit: atque ita examussim res successit, pervenit in aulam salva & incolumis, usà omni bona & prosperrima fortunâ.

Proregina
ejus preces
implorat.

Omnia
evenere,
prout præ-
dixit.

Dominus Franciscus Filius supra nominatæ Vice-reginae, qui postea legatus fuit Romæ nomine sui regis, desiderabat legere uxorem sibi parem, quæ & illum desideraret maritum. Verùm ex Hispania venit Nuntius, illam extra Neapolim desponsandam, parentésque eam ab illa cogitatione conabantur abstrahere argumentis satis convincentibus. Illa quæ jam multis annis eo in proposito constans perseverasset, rata, illam esse voluntatem Dei, nunc
autem

Petiit con-
silium &
auxilium
P. Julij.

Cognovit
se scribere
prophetiã,

Nos gratia
obtinenda
præfigi-
mus termi-
num.

Dixit tan-
dem, Fiat,
duos men-
ses.

autem à tantis & tam potentibus impulsa ventis contrariis
cœperat propemodum assentiri, prius tamen, quàm quid
decerneret, per literas petiit auxilium & Consilium Patris
Julij. Suggestit illud ipsum, quod ea peroptabat; perseve-
raret in primo proposito teneretque consilium à Deo ipsi
primum suggestum, quod si sequeretur, è re animæ & corpo-
ris futurum, plus quàm ipsa posset sperare. Cum has literas
exararet, manifestè cognovit se scribere Prophetiam, & ta-
lis fuit. Quia & matrimonium secutum est contra omne
humanum consilium; & Dominus Franciscus factus est
primus aulae minister, adhibitus ad splendidissima quæque
Monarchiæ officia & munia. Rediit in gratiam Parentum
impetratam & prædictam à Patre Julio, & per ejusdem pre-
ces obtinuit filios mares, & primum quidem sequentem in
modum. Orabant illum identidem & Dominus Franciscus
& Vxor, ut id impetratum sibi vellet; tandem quo-
dam die coram Principe de Rocca; *Sciscitatur ex eis patet,*
cur tantopere expeterent prolem? & quia illi responde-
runt, ad honorem Dei, sensu planè Christiano; ille ipsis di-
xit: Si ita est, ite, habebitis certò. Tunc princeps ipsi repli-
cans, *Cedo sis autem inquit, pater, nos gratia obtinenda præfigi-*
mus terminum. Sum contentus, inquebat, *ille; volo duos præ-*
cisè annos, quantum opus est orationis ad impetrandum filium
masculum vobis. nimium respondit Princeps; nos assignamus
duos menses, non amplius. Tum Pater Julius aliquantum se
reflexit, & postea dixit: *Fiat,* atque ita discessit, relictis iis
omnibus contentis. Nec dum terminus duorum mensium
effluserat, cum Domina fuit gravida & suo tempore pepe-
rit filium matem.

Hic ipse Dominus Franciscus designabatur legatus à
Rege Catholico ad quemdam magnum principem tunc,
cum gravissimæ dissensionibus cum alio potente intercede-
rent, petiit per literas, interventu supra nominati Principis
de

de Rocca orationes & instructiones à Patre Julio, fecit eas magno cum studio & affectu, deinde dixit Principi: Scribe legato me illum jubere peramicè salvere, ac bono animo esse, ipsius negotia sortitura gloriosissimum exitum: atque ita fuit; etsi tunc temporis res forent perquam turbatae, & desperata concordia.

Tunc temporis nulla ad id idonea erant dispositiones.

Dominæ Vicereginae cognatae Domini Francisci, Filiae Ducis de Lerma venit nuntius ex Hispaniis, suum genitorem incidisse in gravissimam infirmitatem, nec procul opinione omnium abesse à morte, illa ad eximendam se ab inusitata afflictione, & implorandum maximum, quod posset, auxilium, quamvis ex longinquo statim exaravit literas ad Patrem Julium, rogans illum orationes; oravit ille Deum per aliquot dies; secundum quos respondit Vicereginae; haberet bonum animum, Dominum Ducem namque suum genitorem convaliturum; Sicut revera convaluit. Non habuit de eo visionem vel revelationem per viam Phantasmatum, sed animi certitudinem cum vehementissimo Spiritus impulsu, quem illi Deus frequentius indulgebat; & hoc est illius loqui ad cor, sicut observat S. Gregorius, longè certius aliis revelationibus, verùm difficilius distinctu ab impulsu nostri desiderii & præsumptione.

Convaluit, ut prædixit.

Hoc est illius loqui ad Cor.

Eodem Spiritus impetu & certitudine animi tribus annis ante, quàm succederent, prævidit ille supra indicatas dissensiones inter duos magnos Principes, ita quidem, ut stimulatus ad adeundam quamdam eorum Dominiorum civitatem, illic preces fusurus, & celebraturus missas eo fine ut obtineret factam tectam pacem, calidas exaravit literas ad Patrem generalem ad obtinendam illam missionem, respondit ipsi loco Patris generalis Pater Fabius de Fabiis Italiae assistens; repræsentaret Patri Nostro causas, quæ illum inducerent ad relinquendum Neapolim, & aliò concedendum: Et quia visum est id se non posse facere absque

Destitit à
petitione.

notâ temerarii, in præsumendo, quasi prævideret tantò ante res futuras, destitit à petitione, & tacuit. Evenientibus inde rebus ante visis fuit ferventissimus & constantissimus in fundendis precibus pro quiete & pace, & hoc eo ampliùs, quòd semel orandi fessus vidit clarissimè coram oculis suis beatissimam Virginem, quæ ipsi actu majestate pleno & divinum quid spirante gratiam petitam annuebat.

Prævidit
legatos Ja-
ponenses.

Tunc age-
batur fe-
stum in cœ-
lo.

Expugna-
tio muniti
loci in Mo-
rea.

De Ducibus
Vrbinatibus.

Cùm spoleti esset, potitus est revelatione de adventu Romam Legatorum Japonensium, & orans in Spiritu conspicuè illos vidit in foro Capitolii in præsentia totius populi Romani tunc prostrati, & humiles Deo agentis gratias; & ille ipso tempore vidit in cælo fieri festivitates propter illam missionem. Cùm Neapoli nihil sciretur de morbo, nec quisquam illum rogaret, ut precaretur pro serenissimo magno Duce Hetruriæ Ferdinando Primo, præsentat duobus mensibus ante mortem se stimulari, ut in missa oraret pro ipso quotidie, signo multum probabili, animam illam magnam illius Principis, veri Principis Ideam ire debere in locum salutis & emolumenta terræ conjungere cæli lucris. Similiter habuit pulcherrimam, & clarissimam revelationem, antequam alii quicquam de ea intelligerent, de insigni victoria obtenta per classem & copias Tuscas in expugnatione muniti loci in Morea, prout ipse notavit, 11. Septemb. anno 1608. Quam ipse revelationem vocat dignam gloria Dei, verum ego non potui illam aliter reperire.

De Ducibus Vrbinatibus habuit etiam multas & pulchras revelationes. Domina Principissa de Bisignano serenissimi Ducis Francisci Soror longo tempore, pari cum efficacia illum rogavit, ut funderet ad Deum preces pro impetranda prole, tametsi esset major quinquagenariâ, multos eorum vixerat cum uxore improlis absque omni spe fecunditatis. Commendabat illum in omnibus suis orationibus,

nibus, & in Missa, & placuit Deo illi dare magnam spem
 obtinenda gratia per sequentes tres revelationes. Prima
 fuit in visione, quam habuit de duce S. Marci; defuncti Fi-
 lii ejusdem Principissæ in paradiso. Vidit illi inter brachia
 prolem summo cum Ducis Vrbinatis gaudio, de quâ ipsi
 palam dictum est, debere esse Filium. Hoc fuit anno 1599.
 cum Pater Julius abesset Neapoli 200. millibus. Altera fuit
 anno 1604. in Quadragesima, postquam multas missas ce-
 lebrâset in villâ Novitatus Neap. dicta Sancto Joanne, ma-
 nè cum horas canonicas legeret, aperto ipsi cœlo vidit ne-
 scio quem Principem Vrbinatem, qui de principatu terre-
 no sibi faceret scalas ascendendi ad cœlestem, & reddidit
 ipsum prolis certum, quam suis orationibus obtinebat in
 successionem suæ domûs. Et hæc visio fuit ita viva & men-
 ti impressa, ut eum nullo modo relinqueret attentum offi-
 cio, quod recitabat, & ipsi duravit multis diebus. Tertia
 deniq; fuit 18. Decemb. anno 1604. Vidit distinctè, quem
 nasci oporteret ex illo Duce, & vidit omnia lineamenta,
 audivitque vocem, quæ ipsi expressè hoc ipsum diceret:
 Vidit inde alios descendentes ex eadem serenissima domo,
 verùm ait, non sibi viros ex eadem stirpe: & forsan prophe-
 tia nec ab ipsomet intellecta respiciebat preciosa germina
 ex illo unico nobilissimo furculo de Rovere, qui ex tot ho-
 diè que superest transplantatus à Metavro in ripam Arni
 inter lilia & poma aurea Medicæ pro consolatione & fru-
 ctu non solius Tusciæ, sed Europæ totius. Scripsit Pater Ju-
 lius has prædictas visiones, quæ postea opere completæ fue-
 runt intra annum non integrum, in quodam filio mare,
 qui in sacro fonte nomen tulit Fridericus Baldus.

Etiam Dominæ Isabellæ de Rovere prædixit sani-
 tatem ex funesto malo, quod ipsam per 33. annos divexa-
 vit. Res successit hoc modo. Cum ipse degeret Neapoli an-
 no 1602. & valerudinis causa non posset se occupare so-

Sequentes
 tres reve-
 lationes fa-
 ciunt spem
 prolis. Pri-
 ma.

Alterâ

Tertiâ

Propheta
 forsan nec
 ab ipsomet
 intellecta
 prophetâ.

Dominæ
 Isabellæ de
 Rovere
 prædixit
 sanitatem.

Dignitas
Beatissimæ
Virginis,
aliarum
vilitas.

Suaſit, mu-
taret me-
dicum.

Momento
ſanata.

Habuit re-
velatio-
nem tam-
quam hi-
ſtoriam.

Prophetiz
P. Julij im-
pellebant
ad bonum.

litis ſuis miniſteriis, totum tempus dabat orationi. Quæ-
dam die recitans Roſarium expendebat dignitatem Bea-
tiſſimæ Virginis & magnam aliarum mulierum vilitatem,
tunc viſa ipſi Diva Virgo reſpondit, & dixit, Dominam
Iſabellam non eſſe ita vilem, à qua non multas diſcere vir-
tutes ipſe poſſet, & nominatim ſingularem quandam ma-
ternam erga miſerabiles pietatem, nec non & heroicam
liberalitatem; propter quod porrò ſedulam teneret illius
memoriam in orationibus. Fecit id in poſterum ſumma
cum diligentia, & illam magis ex animo miſeratus ſuaſit
ipſi, mutaret medicum, promittens, convalituram contra
communem opinionem omnium. Obediit illa, ac prius-
quam uteretur novis medicinis, voluit illas pia obiri prece
à Patre Julio, qui 18. Junij anno 1611. ferventius pro illa
oravit, & raptus in ſpiritu propria eam manu ſanavit, aſe-
rendo ipſi ex naſo mucum, vel cruſtam internam, in qua
malum conſiſtebat. Atque ita fuit in veritate momento
ſanata. Illum puſionem maſculū, quem ſupra indicavimus
fuiſſe obtentum duorum annorum precatu Domino prin-
cipi de Rocca à Patre Julio, ipſi promiſit quaſi eodem
tempore prius, quàm illum petens revelationem habuit
manifeſtam, tanquam hiftoriam, vidit oculis corporeis, vi-
dit cameram, in qua debebat naſci, vidit vitam, quam de-
bebat agere, uſque ad 17. annum, & quod tunc tractabatur,
de uxore ducenda. Nec plus ultra vidit. Et hæc omnia di-
xit Dominæ Victoriæ Filomarinæ ſorori dicti principis,
quodam die, cùm eam vidit in templo noſtro, ut illum hoc
evangelio exhilararet, & poſtea illi ipſi dixit cohortans il-
lum, ut laudaret Deum de hoc beneficio, quod ipſi præpa-
rabat, & ut ſe diſponeret ad continuandam Sacramento-
rum frequentiam. Omnia ex ordine evenerunt, ſicut ille
prædixerat. Partus contigit in ipſo conclavi, quod prævi-
derat, & filius vocatus fuit Franciſcus. Et quia Pater Julius
dixerat

dixerat, se illum vidisse usque ad ætatem annorum 17. apparebat Patrem Julium debere illum parentibus, & Deum Patri Julio usque ad id ætatis saluum præstare; pro ut re ipsa fecit, sæpius illam per suas orationes sanando, & semper affirmatè ejus sanitatem prædicendo.

Continuata prophetia.

Quo loco, ne disjungam, quod huc pertinet, oportet me narrare rem, quæ non spectat ad prophetiam, verùm sæpè propria magnorum prophetarum, causa fuit, ut Pater Julius esset plus, quàm propheta. Hic ipse filius gravissimo conflictatus cum morbo devenerat ad mortis viciniam. Ita sanè videbatur omnibus, qui aderant, & ipsi præsentem medico; qui eum asserebat mortuum. Fuit extremus in domo dolor, & desperatio, ac, seu ut sese solarentur, seu ex spe certa, quam habebant in prædictione Patris Julij, miserunt, qui cum arcesseret: Mox ille adfuit ad lectum, & viso casu, dedit se ad orationem manibus supra parvulum junctis. Ità per dimidium quadrantis stabat immobilis; & ecce! defunctus excitabatur, revenit, sicut qui resuscitatur. Stupor & admiratio fuit maxima, par miraculo, per quod, utpote tam evidens illuminatus quidam Pater Patris Julij socius, qui semper adhuc ejus Spiritum parvi fecerat, fuit primus inter eos, qui ei venerabundus oscularetur vestem, quod & reliqui mox præsentem ejus exemplum imitati fecerunt.

P. Julius plus quàm propheta.

Rebus desperatis vocatur P. Julius.

Alius Pater, qui Patris Julij spiritum parvi hætenus fecerat, primus encephalistas.

Etiam neptis supra dicti principis de Rocca, Domina Hippolyta Pignatella filia ante nominatæ Dominæ Victoriæ Filomarinæ experta fuit ejus orationes & prophetias recuperandæ corporis sanitati salutare, per has liberata fuit à mortifera oppilatione, cùm moraretur ad Roccam, ita ut perfectè valeret, verùm postea Neapolim reversa recidit in illud ipsum malum illo cum incrementum, ut à medicis depositam domestici & familiares jam inciperent eam plangere, & invicem sibi condolere de jacturâ. Ad hoc jam

Xx 3

accesse-

Jam eorum
plorabatur.

Perfectam
consequi-
tur sanita-
tem.

acceserant nonnulli propinqui & cognati. Composuit se ad orandum pro ea Pater Julius, & habuit à Deo certitudinem illam solitam, eam valituram. Inde erigens se à genuflexione, & imperu Spiritûs actus dixit illi, præsentibus omnibus, quotquot magno numero concurrerant, confide, non morieris ex hoc morbo; imò si omnes medici, qui sunt Neapoli, dicerent, moriendum esse, ne credas illis. Sicut ipse dixit, sic fuit, illa perfectam consecuta fuit sanitatem.

Plus satis adverto mihi inter manus crescere argumentum, & forsan videbor lectori nimis in eo diffundi; & tamen salva gloria, quæ debetur Deo in servo suo, & obsequiis eorum, qui gaudebunt legentes Dei favores suis majoribus collatos per merita Patris Julij, quantum per veritatem & breviter fieri potest, multa omitto, quæ mihi visa sunt non tantopere necessaria ad integritatem historiæ. Prætermitto item aliquam ejus prophetiam de magno principatu, nondum impletam, tamen si bona se dent principia illam favente Deo impletum iri.

C A P V T XIV

Revelationes & prophetiæ spectantes religiosos, societatem maximè nostram.

VI. Decemb. anno 1605. revelatum ipsi fuit in societate nostra convocandam congregationem generalem, quæ post tres annos celebrata fuit 6. Feb. anno 1608. Nec hæc solam inter nos, sed & prædixit capitulum generale Patrum Conventualium & personam generalis in eo eligendi, qui postea fuit Episcopus Molfetanus.

Cong gen.

Pater gen.
Conven-
tualium.

Ipsi quoque revelata fuit mors patris nostri generalis Everardi Mercurialis, nec non & ejus in generalatu successor Pater Claudius Aquaviva in sequentem modum. Pro suo